

GONIEC CZĘSTOCHOWSKI

DIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY, EKONOMICZNY I LITERACJI

CENA PRENUMERATY: Miesięcznie z przesyłką pocztową 2 zł. — Dla odbierających pismo na miejscu 2 zł. 25 gr. Cena pojedynczego numeru 10 groszy. Konto czekowe w Poczcie: Kaso Oszczędnościowej Nr. 6206.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA Czestochowa, Najświę. Marji P. 52. Tel. 2345. Skrz. p. 45. Redaktor lub jego zastępca, przyjmują codziennie z wyjątkiem dni świątecznych od godz. 10-3 po poł. Rekopisów nadesłanych redakcja nie zwraca.

CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz milimetrowy przed tekstem 50 gr. W tekście 1. nadesłane 40 gr., za tekstem 30 gr. Drobne ogłoszenia wiersz natisowy 25 gr., każdy dalszy wiersz po 15 gr. Najtańsze ogł. drobne al. 150. Ogłoszenia zamieszkowe i matrymonialne 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne 100 proc. drożej. W numerach świątecznych i niedzielnych ceny o 25 proc. droższe. Ogłoszenia skłonna, fantazyjne, cyfrowe i bilansowe o 50 proc. droższe.

Tygodniowy przegląd polityczny

AZJA DLA AZJATÓW — ALE TYLKO DLA JAPONCZYKÓW. — GROZBA NOWEJ DYKTATURY W HISPANII. POKŁOSIE WIZYTY MIN. BARTHOU.

Tak brzmi wiedzy wierszami wyznaczenie, ujęte w „niby” pogodny ton komunikatu precyzującego stanowisko oficjalne Japonji w sprawie Chin. Oświadczanie ministra Hiroty obecnego kierownika polityki zagranicznej mocarstwa wyspiarskiego, do tego stopnia zaskoczyło całą dyplomację światową, że o mało — mówiąc językiem mniej dyplomatycznym — zapomniałaby „języka w gębie”.

Bo w istocie: chociaż nawet świat polityczny na obu półkulach przyzwyczaił się do samorzutnego i apodyktycznego do bezwzględności gospodarowania Japonji mieczem na Dalekim Wschodzie, że wspomniemy systematyczne ujarzmianie Chin, zneglizowanie i opuszczenie Ligi Narodów, a w ostatnich miesiącach stworzenie buforowego cesarstwa Mandżu-Kuo, były tylko etapem rozpoczętego dzieła. Aczkolwiek więc tak łatwo żadna akcja czy też wystąpienie Japonji nie mogły nikogo zadziwić — mimo to — ciekawie słowa komunikatu ministra Hiroty wprawiły niejednego polityka w osłupienie.

Jeżeli chodzi o ten międzynarodowy były one największą sensacją ubiegłego tygodnia. Japonja stała się wyraźną aż do brutalności, a treść tego jednego w swoim rodzaju dokumentu politycznego daje się ująć mniej więcej tak:

„Wszelka wspólna akcja państw cudzoziemskich w kierunku okazania Chinom pomocy technicznej lub finansowej przy wiedzcie do komplikacji politycznych, rozdziewków, stworzenia nowych ster wpływów, międzynarodowej kontroli, a może i do podziału kraju. Chiny używają każdą pożyczkę cudzoziemską na zakupy łoża i amunicji, staje się więc ona źródłem zagrażającym anarchią i zagrażającym pokojowi. Tego rodzaju akcji Japonja przeciwstawia się z całą stanowczością.

Japonja życzy sobie, aby państwa zawierające jakiegokolwiek transakcje z Chinami uprzednio porozumiewały się z nią i niecelnicie się z tym postulatem zmusza na będzie uważać za krok nieprzyjazny. Nie ma ona przytem zamiaru stworzenia prolektoratu nad Chinami, ani dokonania zmiany dotychczasowej polityki otwartych drzwi. Jedynym jej celem jest utrzymanie pokoju i porządku na Dalekim Wschodzie i odpowiedzialność za to pragnie podzielić z państwami azjatyckimi, w pierwszym rzędzie z Chinami, ale w żadnym razie z „żadnym mocarstwem zachodnim”.

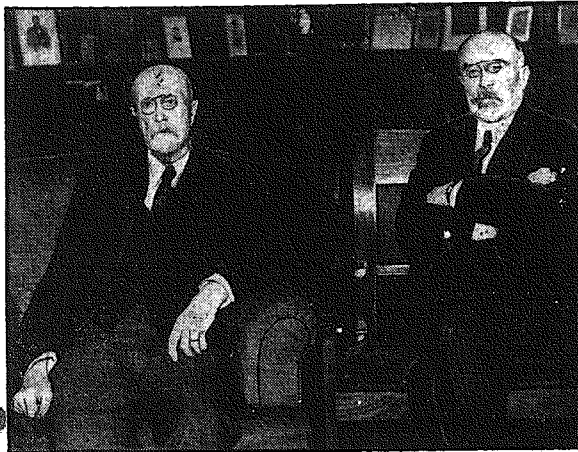
Trudno jest dziś prorokować, jak się wypadki u brzegów Pacyfiku potoczą, to jedno nie ulega wszakże wątpliwości, że świat stanął w obliczu nowej konstelacji, niezwykle pożątej, której na imię Azja dla Azjałów, ale... tylko dla Japonczyków.

Po trzyletnich nieszcześliwych, bō bezpłodnych rządach republikańskich stanęła Hiszpania przed nową zawieruchą we wnętrzu. Po zamachu bombowym na ministra spraw wewnętrznych Alonza, który cudem tylko uniknął śmierci, w obojętnym socjalistycznym wybuchu silne zaniepokojenie, spodziewano się, że prawica wystąpi z zamachem stanu i liczone się nawet z ustąpieniem prezydenta Zamory, który mimo rzetelnych starań, nie zdołał przełamać długotrwałego kryzysu gabinetowego.

Sytuacja wytworzona przez wypadki polityczne przedstawia się w tym kraju niezmiernie osobliwie i nie r.a. bodaj sobie równej, ani w czasie, ani też w przestrzeni, przynajmniej w okresie ostatnie-

go kilkulecia.

Jesteśmy świadkami pierwszych i bardzo poważnych sygnałów alarmowych, które doprowadzić mogą Hiszpanję do



Francuski minister spraw zagranicznych w prezydenta Czechosłowacji. Min. Barthou (po prawej stronie) i prezydent republiki, dr. Masaryk, który przyjął francuskiego ministra na audiencji podczas jego wizyty w Pradze.

Opinia francuska idzie na prawo

KŁĘSKA MASONERJI I LEWICY, ZWYCIĘSTWO KANDYDATÓW NARODOWYCH.

Paryż. — Wielkie wrażenie wywołała w całej Francji porażka wyborcza w okręgu Mantes znanego polityka i kandydata na dyktatora lewicowego — Gastona Bergery. Jeszcze dwa miesiące temu Bergery zasiadał w izbie, lecz umyślnie złożył mandat, żeby wrocić do parlamentu, oparty na nowo przez swych wyborców. Tymczasem legł na polu bitwy, pokonany przez kandydata umiarkowego, p. Sarreta. Porażka Bergery zadaje dotkliwy cios obozowi faszyzmu lewicowych zwłaszcza tych, co pragną rósądze nia kadr partji radykalnej. Sarret, zawiadzająca swe zwycięstwo, głównie nad ludzkim wysiłkiem Francin-Bouillona.

Tak samo w 9-tym okręgu Paryża zwyciężył kandydat prawicowy, dr. Cousin, który pobit na głowę kandydata masonerie Godina b. prezesa rady miejskiej. Rezultaty wyborów uważać należy równo cznie za tryumf idei jedności narodowej, którą symbolizuje osoba oraz gabinet Doumergue'a.

Te dwa zwycięstwa żywiłob narodowych we Francji wywołały olbrzymi popłoch wśród masonerji i lewicy, a wielką radość w obozie narodowym. Wszyscy twierdzą, że przy powszechnych wyborach do parlamentu lewicę francuską, a szczególnie masonerie, czeka olbrzymia klęska. Do głosu wcześniej czy później we Francji dojdą żywiłob narodowe, które ostatecznie rozprawią się z masonerie, która przez kilkadziesiąt lat rządzila Francja.

KRWAWY ROZRUCHY PO WYBORACH W MANTES.

Paryż. — W Mantes, gdzie odbywały się dodatkowe wybory do parlamentu, do szło po ogłoszeniu wyborów do gwałtownych zająć między zwolennikami dwóch kandydatów, a to lewicowo radykalnego byłego posła Bergery i członka bloku narodowego zjednoczenia Sarreta. Tak po stronie demonstrantów jak i po stronie policji było wielu rannych.

Do późnej nocy miasto przedstawiało widok obłężenia. Dopiero gdy nadeszły

wojny domówce: Jej wynik pokaże, czy kraj ten ulegnie białej czy czerwonej dyktaturze.

Pokłosie wizyty francuskiego ministra spraw zagranicznych w Polsce p. Barthou, wypadło niezwykle obficie. Nie było dla nikogo niespodzianką, że serdeczne przyjęcie, jakie doznał w Polsce ten wybitny mąż stanu, spotkał się z wzajemną serdecznością tego wypróbowanego przyjaciela Polski. Stąd też każda wypowiedź

każde niemal zdanie wygłoszone czy to na oficjalnym przyjęciu, czy też w gronie dziennikarzy, pozbawione było tego szablonowego póluru i formy, jakiego często jeszcze używają dyplomaci, wyróżniało się natomiast szerokością i prostotą, godną wielkich ludzi.

Jakie realne wyniki ukoronują te serdeczne wizyty? Po jakiej linii pójdzie rozbudowa stosunków politycznych i gospodarczych z naszą wielką sojuszniczką? O to są pytania, które stawiał sobie każdy myślący Polak, pytania, interesujące zresztą w nieminiejszym stopniu i zagranicę.

Na plan pierwszy wybija się sukces moralny prestiżowy. Przez usta ministra francuskiego zostało potwierdzone, co świat cały od lat kilku wyczuwał i wiedział, a mianowicie, że Polska przedzierzgnęła się ze skromnej siostrzycy w wielką sojuszniczkę, której wola i czyn posła dają w koncercie europejskim zdecydowanie ciężar gatunkowy. Rola mocarstwa i znaczenie Polski w układzie politycznym Europy podkreślone zostały ostatecznie, a samodzielność naszej polityki zagranicznej wyraźnie zadokumentowana.

Rozpatrując rezultaty rozmów warszawskich z punktu widzenia zagadnień gospodarczych i stosunków handlowych polsko-francuskich, przyznać trzeba, że i na tem polu dokonane zostało wiele. We francuskim ministerstwie handlu czynione są przygotowania do ożywienia wymiany handlowej z Polską.

Jak na początek — to nie mało.

Zadowolenie Titulescu

Bukareszt. — Powrócił z Paryża min. Titulescu, który wityany na granicy przez dziennikarzy, udzielił następującego wywiadu: „Wracam z Paryża bardzo zadowolony. Wzajemnie łączące Francję i Rumunję są bardzo silne. Francja i Rumunja mają przeszłość bogatą wspólnymi wspomnieniami, tak, że czulem się we Francji, jak we własnym kraju. Nie wątpię, że wkrótce min. Barthou będzie opuszczał Rumunję z takim samym uczuciem.

W Paryżu miałem możność omówienia z kierownikami polityki zagranicznej wszystkich najważniejszych zagadnień, będących na porządku dziennym. Stwierdziłem zupełną zgodę odnośnie stanowiska Francji względem malej ententy. —

„Państwo chrześcijańskie” proklamowane... 1 maja

NOWA KONSTITUCJA AUSTRIACKA

Wiedeń. — Dzienniki wiedeńskie pódają dalsze szczegóły nowej konstytucji austriackiej. Ustawa o konstytucji jest zapatrzona następującym wstępem: „W imię Boga Wszchemocnego, który jest ród dłem wszelkiego prawa, otrzymuje lud austriacki tę konstytucję, celem przeprowadzenia organizacji stanowej w chrześcijańskim państwie niemieckim”.

Dalej postanowienia zasadnicze. Austria jest państwem związkowym, zorganizowanym na zasadzie stanowej, składającym się ze stołecznego miasta Wiednia i z krajów związkowych. Barwami państwem Austrii są barwy czerwona-biała-czerwona.

Dalsze postanowienia dotyczą wyboru Prezydenta związkowego. Prezydent związkowy wybierany będzie przez ogół burmistrzów austriackich. W tym celu zbierze się w Wiedniu 4,700 burmistrzów, którzy pod przewodnictwem burmistrza wiedeńskiego wybiórą Prezydenta z 3-ch kandydatów, zapróconowanych przez Zgromadzenie związkowe.

Postanowienia przejściowe uregulowane będą osobną ustawą. Po proklamowaniu nowej konstytucji w dniu 1 maja podjęte będą pod kierunkiem dr. Endera prace nad ustaleniem postanowień przejściowych.

„Reichspost” donosi że najważniejsze postanowienia konkordatu zostały włą-

czone do nowej konstytucji. Wobec tego konkordat wejdzie w życie jednocześnie



Insull w drodze do Ameryki. Ośmioty oszust — milioner, bankier amerykański Samuel Insull po schwytańcu w Turcji odbywa przynusową podróż do Ameryki. Na pokładzie „Exlony” Insull udziela wywiadu reporterowi, po lewej stronie agent policji kryminalnej i pilnujący Insulla.

